

"Det är inte längre behandling"

Eskilstuna.

Missbruksvården vid Beroendecentrum i Eskilstuna är inte någon vård. Patienter straffas, hotas och kränks, och har fråntagits alla sina rättigheter. Det menar Jörgen och Richard, som båda har tunga missbruk bakom sig och som inte längre ser vägen tillbaka.

Flera patienter på Beroendecentrum i Eskilstuna mår dåligt av hur de behandlas av överläkaren.

Både Jörgen och Richard vill vara anonyma, och heter egentligen något annat. De vill inte berätta några detaljer om sig själva, och helst inte vilken medicinering de får. De är rädda för att bli igenkända.

De båda menar att sedan överläkare Orsolya Hoffmann tillträdde, behandlas de inte längre som vårdtagare, patienter i behov av hjälp och medicinering.

- Skulle hon få reda på att jag sitter här skulle jag bli straffad. Man är helt utlämnad i hennes händer, säger Jörgen när vi träffas på Folkets redaktion.

Inget förtroende kvar

Han berättar att han under flera år gått på Beroendecentrum, och att det fungerade bra fram tills Orsolya Hoffmann tillträdde.

- Tidigare var det mer mänskligt. Mera humant. Man gick till apoteket och hämtade sin medicin, precis som alla andra sjuka människor. Men det finns inget förtroende kvar. Det har de tagit ifrån en. De har tagit ifrån en allt, säger han. Samma bild ger Richard. Även han har ett långvarigt drogmissbruk bakom sig, och lever mycket tack vare sin medicinering idag ett helt annat liv.

- De bygger upp människor som i praktiken är på väg mot döden. Men när det börjar ordna sig för dem, så slår de undan fötterna på dem, säger han.

Inga ursäkter accepteras

Idag måste många av patienterna inställa sig på Beroendecentrum varje morgon, vid ett givet klockslag.

Missar de tiden får de ingen medicin den dagen. Inga ursäkter accepteras, enligt Jörgen. Kissprover får de lämna i ett rum fyllt av spegelglas, där de inte har en aning om hur många personer som står bakom glaset och tittar. Något både Jörgen och Richard upplever som väldigt kränkande.

Att nekas medicin en dag är något som kan få ödesdigra konsekvenser, menar Jörgen.

- Det är hårt. Det är värre än att börja på ruta ett. Man blir omedelbart sjuk, och det för en tillbaka till den tiden då man var riktigt beroende av droger.

Jörgen berättar också att det förekommer hot om inskränkningar i medicineringen, och att det vid flera tillfällen hänt att patienter fått sin dos halverad som straff för något.

Återfall

Just detta drabbade Richard, som vid ett tillfälle hamnade i en depression och tog lugnande tabletter. Något som betraktades som ett återfall.

- Jag ser alkoholism och narkotikamissbruk som en sjukdom. Jag har frågat dem rakt ut om de också gör det, och det säger de att de gör. Ändå straffar de ut en patient som visar symptom på sin sjukdom, säger han.

Många av de som går på drogavvänjningsprogrammet har gjort det länge. Med tiden har de försökt skapa sig nya liv, med familj och arbete.

En enda dag utan medicin kan stjälpa allting över ända, menar Jörgen.

- De flesta går ju mot en säker död. Så är det. Det är många i gruppen som dagligen har tankar på att flytta härifrån för att slippa det här.

Richard instämmer, och berättar att han funderar på att hoppa av programmet.

- Organisationen som den såg ut förut fungerade mycket bättre än den gör nu. Jag ser inte längre att det här är behandling.

Henrik Holmberg

016-177571

henrik.holmberg@folket.se